Vyučovanie kreslenia v minulosti :)

Kreslenie

Učebný predmet vo všeobecnovzdelávacích školách. Po prvý raz bolo zaradené do mestských škôl ustanovením *Ratio educationis* (1777), aby sa zdokonalila príprava zručných remeselníkov. Náukový cieľ kreslenia sa dosahoval kopírovacou a geometrickou metódou, ktoré viedli k osvojeniu technického výcviku v kresbe. V 2. polovici 19. storočia sa kreslenie stalo povinným vyučovacím predmetom v ľudových meštianskych školách, v nižších gymnáziách a reálkach. Od začiatku 20. storočia sa menil názor a obsah kreslenia v škole. Vznikla snaha rozvíjať predstavivosť, umelecké cítenie žiakov. Osnovy kreslenia za prvej Československej republiky (z roku 1933) napriek modernejším zreteľom zdôraznili znova náukový smer, založený na konštruktivizme a technickom výcviku. Ciele a obsah kreslenia sa po oslobodení roku 1945 čoraz viac posúvali do estetické-výchovných oblastí. Koncom 50. rokov 20. storočia sa v kreslení rovnako zdôrazňovala polytechnická a estetická zložka. Odborné verejné diskusie o estetickej výchove viedli k posilneniu esteticko-výchovnej funkcie kreslenia. Pri úprave učebného plánu všeobecnovzdelávacích škôl roku 1960 sa zmenil názov predmetu na výtvarnú výchovu. Jej cieľom je rozvíjať estetické cítenie a výtvarné myslenie žiakov. Kreslenie v rámci odborného vzdelávania na stredných školách dostáva špeciálne zameranie, v učebných plánoch sa uvádza ako technické alebo odborné kreslenie.

Zdroje

Prevzaté a upravené z:

Ondrej Pavlík, *Pedagogická encyklopédia Slovenska 1 (A-O), 2 (P-Ž)*, Veda, Vydavateľstvo Slovenskej akadémie vied, Bratislava 1984, 1985, ISBN 71-026-84, 71-063-85.